Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Fondos-Frațman Mariana

Dosarul nr. 2ri-475/25

2-24130306-02-2ri-10122025

D E C I Z I E

04 mai 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de avocatul Negru Cristina, în interesele SRL „Filtrans Service”, în cadrul procesului de insolvabilitate al SRL „Filtrans Service”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025,

emisă la cererea administratorului autorizat Fanari Svetlana, cu privire la stabilirea și încasarea remunerației pentru perioada de observație aplicate față de SRL „Filtrans Service” cu încasarea acesteia,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei

La 14 noiembrie 2024, avocatul Buhnaci Tudor în interesele administratorului insolvabilității ÎM „Tirex Petrol” SA - Cucu Dumitru, a depus în instanța de judecată cerere cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Filtrans Service”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 18 noiembrie 2024, s-a admis spre examinare cererea cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Filtrans Service”, cu aplicarea măsurilor de asigurare corespunzătoare, iar în calitate de administrator provizoriu al debitorului a fost desemnat administratorul autorizat Fanari Svetlana, care urma să prezinte până la data examinării cauzei un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de debitor, să verifice mărimea și componența masei debitoare, existența temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate și oportunitatea continuării activității întreprinderii debitorului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 12 martie 2025, s-a admis cererea depusă de ÎM „Tirex Petrol” SA în proces de insolvabilitate. S-a constatat insolvabilitatea SRL „Filtrans Service” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Filtrans Service”. S-a ridicat dreptul lui Clima Filip de la administrarea SRL „Filtrans Service”. S-a desemnat în funcție de lichidator a SRL „Filtrans Service”, administratorul autorizat Fanari Svetlana.

Totodată, la 12 martie 2025, administratorul provizoriu al SRL „Filtrans Service” - Fanari Svetlana, a înaintat cerere solicitând în temeiul art. 25 alin. (5) lit. i), art. 32 alin. (2) și art. 247 din Legea insolvabilității, stabilirea remunerației administratorului provizoriu în cuantum de 17.600 lei/lună și obligarea, în solidar, a debitorului SRL „Filtrans Service” și a administratorului statutar Clima Filip la achitarea remunerației și cheltuielilor aferente perioadei 18 noiembrie 2024 – 12 martie 2025, în sumă totală de 35.200 lei.

În susținerea cererii cu privire la aprobarea remunerației administratorului provizoriu s-a menționat că în cadrul derulării procedurii de observare a debitorului SRL „Filtrans Service” administratorul provizoriu a întreprins toate măsurile prevăzute de Legea insolvabilității în vederea prevenirii modificării stării bunurilor debitorului până la data examinării cererii introductive cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Filtrans Service”.

Mai mult ca atât, de către administratorul provizoriu a fost întocmit și prezentat la materialele dosarului raportul cu privire la executarea măsurilor de asigurare dispuse de către instanța de insolvabilitate, prin care au fost prezentate toate acțiunile întreprinse de către administratorul provizoriu în vederea executării atribuțiilor stabilite de Legea insolvabilității.

Astfel, conform constatărilor înserate în raportul cu privire la executarea măsurilor de asigurare, s-a stabilit că în patrimoniul debitorului SRL „Filtrans Service” nu au fost identificate careva bunuri mobile/imobile sau mijloace financiare ce ar permite acoperirea cheltuielilor procesului, precum și a remunerației administratorului provizoriu și a cheltuielilor efectuate de către acesta.

Conform informației prezentate de către IP „Agenția Servicii Publice” Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, în calitate de administrator al SRL „Filtrans Service” figurează Clima Filip.

Astfel, pentru perioada de activitate de îndeplinire a funcției de lichidator al debitorului SRL „Filtrans Service”, administratorul autorizat Fanari Svetlana, conform prevederilor legislației în vigoare, urmează să încaseze remunerația fixă în mărime de 31.093,41 lei, ce include și cheltuielile suportate de către administratorul insolvabilității în perioada de observație.

Remarcă faptul că întreprinderea insolvabilă SRL „Filtrans Service” nu dispune de masă debitoare ce ar acoperi cheltuielile procesului și nici remunerația, și cheltuielile efectuate de către administratorul provizoriu, fapt care se dovedește prin actele acumulate și depuse la dosarul cauzei de insolvabilitate.

Având în vedere lipsa bunurilor ce ar putea acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, inclusiv remunerația și cheltuielile suportate de către administrator provizoriu, în conformitate cu art.25 alin.(5) lit. i) și art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității consideră fondată și întemeiată cerința cu privire la încasarea din contul membrilor organului de conducere al debitorului SRL „Filtrans Service" a remunerației și cheltuielilor suportate de către administratorul provizoriu Fanari Svetlana în cuantumul solicitat și în modul stabilit în cerințele prezentei cereri.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025, s-a admis parțial cererea administratorului autorizat Fanari Svetlana cu privire la stabilirea și încasarea remunerației pentru perioada de observație aplicate față de SRL „Filtrans Service" și respectiv s-a încasat în mod solidar din contul SRL „Filtrans Service" și Clima Filip în beneficiul administratorului autorizat Fanari Svetlana, remunerația pentru perioada de observație în cuantum de 26.400 lei.

În rest, cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului

La 21 noiembrie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității*) avocatul Negru Cristina, în interesele SRL „Filtrans Service" a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025, solicitând casarea încheierii contestate.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că argumentele administratorului autorizat Fanari Svetlana se bazează pe fapte inexistente, întrucât cheltuielile aferente procedurii de observare și remunerația administratorului provizoriu nu pot fi puse în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului în lipsa unei hotărâri judecătorești, prin care să fie angajată răspunderea subsidiară a acestora.

În acest sens, recurentul a menționat că membrii organelor de conducere ale unei societăți pot fi obligați să suporte datoriile debitorului insolvabil numai dacă se dovedește că prin acțiunile lor au contribuit la starea de insolvabilitate, iar o asemenea constatare nu există în prezenta cauză.

În susținerea poziției sale, recurentul a invocat prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 09 iunie 2020, prin care Curtea a analizat constituționalitatea prevederilor art. 70 alin. (3) și (13) din Legea insolvabilității, menționând că normele respective pot produce consecințe negative pentru membrii organelor de conducere, întrucât le impun suportarea onorariului administratorului insolvabilității și a cheltuielilor aferente fără stabilirea culpei acestora.

Totodată, recurentul a făcut trimitere la decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 771/1460 din 29 aprilie 2025, prin care în urma controlului efectuat la SRL „Filtrans Service", s-a constatat că administratorul statutar Clima Filip și-a desfășurat activitatea în conformitate cu prevederile legale, contabilitatea fiind ținută conform

legislației, fără a fi constatate datorii fiscale sau alte încălcări care să demonstreze o administrare frauduloasă ori nelegală a societății.

De asemenea, s-a invocat că potrivit art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, răspunderea subsidiară a fondatorilor sau a membrilor organelor de conducere intervine doar în cazul în care insolvabilitatea este cauzată din culpa acestora, iar o asemenea culpă nu a fost stabilită în privința administratorului statutar Clima Filip.

Totodată, recurentul a invocat că potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, răspunderea membrilor organelor de conducere poate fi angajată numai dacă instanța de insolvabilitate constată săvârșirea uneia dintre faptele expres prevăzute de lege, care au determinat starea de insolvabilitate, respectiv în opinia sa, în cauză nu există o asemenea constatare și nici o hotărâre cu privire la atragerea la răspundere subsidiară.

În consecință, s-a susținut că cererea administratorului provizoriu Fanari Svetlana cu privire la stabilirea și încasarea, în mod solidar, de la SRL „Filtrans Service" și administratorul statutar Clima Filip a remunerației și cheltuielilor aferente perioadei de observare este neîntemeiată.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul judiciar statuează că recursul declarat de avocatul Negru Cristina, în interesele SRL „Filtrans Service" urmează a fi respins, cu menținerea încheierii primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

De asemenea, potrivit art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Din lucrările cauzei se constată că prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 18 noiembrie 2024, s-a admis spre examinare cererea administratorului insolvabilității ÎM „Tirex Petrol" SA - Cucu Dumitru, cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Filtrans Service", cu aplicarea măsurilor de asigurare corespunzătoare, iar în calitate de administrator provizoriu al debitorului a fost desemnat administratorul autorizat Fanari Svetlana.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 12 martie 2025, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Filtrans Service” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL „Filtrans Service”.

La caz, administratorul provizoriu al SRL „Filtrans Service” - Fanari Svetlana, a înaintat o cerere solicitând stabilirea remunerației administratorului provizoriu în cuantum de 17.600 lei/lună și obligarea, în solidar, a debitorului SRL „Filtrans Service” și a administratorului statutar Clima Filip la achitarea remunerației și cheltuielilor aferente perioadei 18 noiembrie 2024 – 12 martie 2025, în sumă totală de 35.200 lei, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025, cererea administratorului autorizat a fost admisă parțial și respectiv s-a încasat în mod solidar din contul SRL „Filtrans Service” și Clima Filip în beneficiul administratorului autorizat Fanari Svetlana, remunerația pentru perioada de observație în cuantum de 26.400 lei.

Astfel, invocând dezacord cu încheierea instanței de fond, avocatul Negru Cristina, în interesele SRL „Filtrans Service” a declarat recurs, solicitând casarea încheierii contestate.

În drept, Colegiul judiciar menționează că potrivit art. 2 alin. (1) din Legea cu privire la administratorii autorizați, în sensul prezentei legi, noțiunea de administrator autorizat (denumit în continuare administrator) semnifică orice persoană fizică învestită potrivit legii cu atribuții de supraveghere și/sau de administrare în cadrul procedurii succesorale, procedurii de insolvabilitate, procedurii de dizolvare judiciară și în alte cazuri prevăzute de legislație, iar art. 3 alin. (1) și (2) din Lege prevede că, administratorul desfășoară o activitate de liber profesionist de interes public, care nu este activitate de întreprinzător. Profesia de administrator poate fi exercitată doar de persoanele autorizate în condițiile prezentei legi și incluse în Registrul administratorilor autorizați.

În context, conform art. 5 alin. (5) lit. c) al Legii insolvabilității, principalele competențe ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt desemnarea administratorului provizoriu și fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilității sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum și stabilirea atribuțiilor lui pentru această perioadă.

Potrivit prevederilor art. 25 alin. (5) lit. i) din Legea insolvabilității, principalele atribuții și drepturi ale administratorului provizoriu în cadrul prezentei legi sunt primirea remunerației și recuperarea cheltuielilor, confirmate de instanța de insolvabilitate, suportate de administratorul provizoriu în activitatea sa, iar conform alin. (6) din norma citată, cuantumul remunerației administratorului provizoriu se stabilește de instanța de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată și confirmată documentar prin raportul administratorului provizoriu, care nu poate fi mai mică decât mărimea minimă a intervalului pentru stabilirea salariilor de funcție aprobat de Guvern.

Contextual, reieșind din Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară (*modificată prin Hotărârea de Guvern nr. 1069 din 27 decembrie 2023*), intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări și ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00, propus pentru stabilirea salariilor de funcție ale personalului încadrat în unități pentru conducător/conducătoare de unitate care efectuează conducerea generală a instituției/entității este stabilit în valoare de 17.600 – 33.300 lei.

Totodată, pct. 2 din Nota la anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară (*în redacția Hotărârii de Guvern nr. 874 din 14 decembrie 2022*) prevede că intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție se ajustează între tipuri de lucrări și ramuri ale economiei naționale, ținând cont de coeficienții de complexitate prevăzuți în anexa nr. 3, după formula: salariu tarifar/de funcție = valoarea selectată din intervalul pentru stabilirea salariilor tarifar e/de funcție x coeficientul de complexitate (din anexa nr. 3).

Astfel, ținând cont de complexitatea lucrului efectuat de administratorul provizoriu al SRL „Filtrans Service” - Fanari Svetlana, de orele efectiv lucrate pentru exercitarea atribuțiilor sale în calitate de administrator provizoriu al debitorului, precum și de faptul că administratorul provizoriu are în gestiune mai multe cauze, asupra cărora la fel sunt prestate servicii, Completul de judecată consideră relevantă soluția instanței de fond cu privire la admiterea parțială a remunerației administratorului provizoriu pentru perioada de observație în mărime de 26.400 lei.

Totodată, dat fiind că încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 11 noiembrie 2025, este contestată doar de avocatul Negru Cristina, în interesele SRL „Filtrans Service”, exclusiv sub aspectul imposibilității obligării membrilor organelor de conducere ale debitorului la plata cheltuielilor procedurii de observare și a remunerației administratorului provizoriu în lipsa unei hotărâri cu privire la angajarea răspunderii subsidiare, instanța de recurs va examina doar aceste critici, fără a analiza aspectele necontestate ale încheierii.

În acest sens, instanța de recurs apreciază că motivele invocate de recurent nu sunt de natură să răstoarne legalitatea și temeinicia încheierii atacate, acestea reprezentând o interpretare eronată a normelor incidente și o apreciere selectivă a probatoriului administrat în cauză.

În primul rând, nu poate fi reținut argumentul recurentului potrivit căruia membrii organelor de conducere ale debitorului nu pot fi obligați la suportarea remunerației și cheltuielilor administratorului provizoriu în lipsa unei hotărâri de atragere la răspundere subsidiară, respectiv o asemenea interpretare contravine dispozițiilor exprese ale art. 32 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, care instituie un mecanism autonom de suportare a cheltuielilor perioadei de observație și care prevede că cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privind taxa de stat, privind remunerarea administratorului provizoriu, privind notificarea,

privind convocarea ședințelor și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu se suportă din patrimoniul debitorului. În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sânt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, remunerarea administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere și asociații, acționarii sau membrii debitorului, în mod solidar.

Prin urmare, obligația instituită de art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității nu este condiționată de existența unei hotărâri de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 din aceeași lege și nici de pronunțarea unei hotărâri separate cu privire la culpa administratorului, respectiv cele două instituții juridice au natură, finalitate și condiții de aplicare distincte.

De altfel, instanța de fond a aplicat corect dispozițiile speciale ale art. 32 din Legea insolvabilității, iar nu a mecanismului răspunderii subsidiare prevăzut de art. 248, astfel încât criticile recurentului întemeiate pe inexistența unei hotărâri cu privire la răspunderea subsidiară sunt lipsite de suport juridic.

De asemenea, instanța consideră irelevante dispozițiile art. 15 și art. 248 din Legea insolvabilității, deoarece textele legale invocate de recurentă reglementează răspunderea patrimonială subsidiară a membrilor organelor de conducere pentru pasivul debitorului, ca urmare a săvârșirii faptelor expres enumerate de lege, care iarăși reprezintă o instituție juridică distinctă de obligația de suportare a remunerației administratorului provizoriu reglementată de art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității.

Or, obiectul prezentei cauze nu îl constituie atragerea răspunderii subsidiare pentru pasivul debitorului, ci stabilirea și încasarea remunerației administratorului provizoriu aferente perioadei de observație, motiv pentru care argumentele recurentului referitoare la condițiile prevăzute de art. 248 sunt nerelevante pentru soluționarea litigiului.

Mai mult ca atât, Completul de judecată susține concluzia instanței de fond cu privire la întrunirea elementelor care relevă culpa administratorului Clima Filip în gestionarea situației de insolvabilitate, deoarece din materialele cauzei rezultă că datoria față de creditorul ÎM „Tirex Petrol” SA își are izvorul în contractul de vânzare-cumpărare nr. BUY224 din 23 noiembrie 2020, fiind confirmată prin facturile fiscale emise în perioada martie–iunie 2022, neachitate la scadență.

Cu toate acestea, administratorul societății nu a depus cererea introductivă în termenul imperativ prevăzut de art. 14 din Legea insolvabilității, deși avea obligația legală de a proceda astfel imediat ce au intervenit temeiurile prevăzute de art. 10 din lege. Dimpotrivă, procedura de insolvabilitate a fost inițiată exclusiv la cererea creditorului, prin încheierea din 18 noiembrie 2024, fapt ce confirmă inacțiunea administratorului în executarea obligațiilor sale legale.

În acest context, instanța de fond a coroborat în mod corect dispozițiile art. 14 din Legea insolvabilității cu prevederile art. 72 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 135/2007

privind societățile cu răspundere limitată, potrivit cărora administratorul este obligat să administreze societatea cu diligență și loialitate, să asigure gestionarea patrimoniului și să întreprindă măsurile necesare pentru protejarea intereselor societății și ale creditorilor.

Or, în calitate de administrator și asociat unic al SRL „Filtrans Service”, Clima Filip cunoștea sau trebuia să cunoască existența obligațiilor neachitate față de creditor și apariția stării de insolvabilitate, însă nu a întreprins demersurile impuse de lege, ceea ce justifică concluzia instanței privind existența unei conduite culpabile.

Suplimentar, instanța consideră nefondată critica recurentului întemeiată pe Hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 09 iunie 2020, deoarece prin hotărârea invocată Curtea Constituțională nu a declarat neconstituționale dispozițiile art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității și nici nu a înlăturat aplicabilitatea acestora, de altfel, excepția de neconstituționalitate a fost declarată inadmisibilă în partea relevantă, astfel încât norma legală și-a păstrat pe deplin forța juridică obligatorie.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate era obligată să aplice dispozițiile legale în vigoare, iar simplele considerente redate de recurent din cuprinsul hotărârii Curții Constituționale nu pot conduce la înlăturarea aplicării unei norme legale aflate în vigoare.

La fel, Completul de judecată consideră irelevant aspectul descris de recurent potrivit căruia decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 771/1460 din 29 aprilie 2025 ar demonstra inexistența culpei administratorului, or respectiva decizie privește exclusiv verificarea obligațiilor fiscale ale societății și nu are aptitudinea de a infirma existența stării de insolvabilitate generate de neachitarea creanțelor față de creditorul ÎM „Tirex Petrol” SA.

Totodată, instanța de recurs subliniază că ulterior, la data de 02 mai 2025, însuși Serviciul Fiscal de Stat a formulat cerere de admitere a creanțelor fiscale în procedura de insolvabilitate, iar aceste creanțe au fost validate în cadrul procedurii, împrejurare care infirmă susținerile recurentului privind inexistența obligațiilor restante.

Suplimentar, dat fiind faptul că instanța de fond a stabilit corect insuficiența patrimoniului debitorului este pe deplin susținută de materialele dosarului, respectiv raportul administratorului provizoriu relevă că, deși pe numele debitorului sunt înregistrate anumite unități de transport, acestea prezintă defecte și nu sunt suficiente pentru acoperirea creanțelor și a cheltuielilor procedurii de insolvabilitate, Completul de judecată atestă că în aceste condiții, sunt întrunite cerințele art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității, care justifică suportarea în solidar a remunerației administratorului provizoriu de către debitor și administratorul acestuia.

În concluzie, instanța de recurs constată că încheierea atacată a fost pronunțată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și în baza unei aprecieri complete a probelor administrate.

Contextual, Colegiul menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției

Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Astfel, deoarece la judecarea recursului nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, ce ar confirma ilegalitatea încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii contestate.

Suplimentar, conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi, iar potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că instanța de insolvabilitate a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, a dat o apreciere justă probelor administrate, a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar în cererea de recurs nu au fost invocate alte circumstanțe care să nu fi fost examinate de către prima instanță, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Negru Cristina, în interesele SRL „Filtrans Service”.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), 427 lit. a), 428 alin. (1), art. 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de avocatul Negru Cristina, în interesele SRL „Filtrans Service”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 11 noiembrie 2025, emisă în cadrul procesului de insolvabilitate al SRL „Filtrans Service”, asupra cererii administratorului autorizat Fanari Svetlana, cu privire la stabilirea și încasarea remunerației pentru perioada de observație aplicate față de SRL „Filtrans Service” cu încasarea acesteia.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei